

Posudek

rigorózní práce Mgr. Ludmily P á v k o v é nazvané Směnka podle české a anglické právní úpravy

Posuzovaná rigorózní práce se zabývá směnkou, která, jak lze alespoň usuzovat na poměrně značný zájem současných nebo i bývalých studentů naší právnické fakulty o její teoretické zvládnutí, nachází své uplatnění i v podnikatelské praxi. A to přesto, že ještě v nedávné době se právě z praxe ozývaly hlasy, že právní úprava směnky je zastaralá a víc jak složitá. Je tedy potěšitelné, že snad i prostřednictvím studentů naší alma mater se pohled na směnku a její právní úpravu začíná měnit. Předložená práce však má proti jiným rigorózním pracím o směnce přednost v porovnání naší a anglické právní úpravy směnky.

Posuzovaná práce obsahuje 90 stran textu, které autorka - kromě úvodu a závěru - zpracovala jen v jedné kapitole rozdělené do dvou částí. Na část pojednávající o české právní úpravě a na část týkající se úpravy anglické. Obě části pak vnitřně člení. První část obsahuje v porovnání s částí druhou i stručný historický vývoj směnky. Pokud pak jde o část první, tak v ní rigorózní autorka zpracovala vše podstatné týkající se naší právní úpravy. Pojednává v ní o pramenech směnečného práva, rozebírá její druhy a jejich podstatné části. Stranou pozornosti nezůstali účastníci směnečných vztahů, ani převody směnečných práv a závazků.

V části pojednávající o anglické právní úpravě se zaměřila na prameny směnečného práva, pojem a charakteristiku směnky, obsahové náležitosti, účastníky směnečných vztahů a převody směnek. Lze ocenit, že u všech těchto skutečností činí závěry týkající se rozdílnosti obou úprav a zaujímá stanovisko, která právní úprava je vhodnější.

Práce má logickou strukturu a lze konstatovat, že autorka zpracovala zvolené téma v plném rozsahu. Používá řady odkazů na odbornou literaturu, a to jak monografickou, tak i časopiseckou a také na soudní judikáty.

Práce je napsána s přehledem o dané problematice, autorka se v ní dobře orientuje, v opačném případě by ani nemohla provést komparaci s anglickou úpravou.

Považuji tuto posuzovanou práci jako zdařilou a nemám k ní příliš mnoho připomínek týkajících se obsahové a formální stránky.

Přece však upozorním např. na str. 16, kde se autorka vyjadřuje k možnosti novelizace směnečného zákona. Je to její názor, já bych byla poněkud opatrnější. Co má autorka na mysli, že v tomto zákoně není zmínka o kogentnosti jeho ustanovení? To žádný náš zákon o charakteru svých norem nikde nestanoví, to přece vyplývá z normy samotné.

Na str. 17 se autorka domnívá, že zákon o cenných papírech se bude vztahovat na převod směnek, skutečně?

Ze str. 18 vyplývá, že novelizovaný zákon o cenných papírech dává směnce, která má zaknihovanou podobu (pro ni, jak z práce vyplývá, autorka pléduje), konkrétnější obrysy. Toto tvrzení je třeba vysvětlit.

Str. 29 odkaz (16) nedovedu si představit, proč by směnečník měl vistasměnkou akceptovat.

Na str. 35 je uveden příklad nečitelného podpisu výstavce, aniž by autorka k problému zaujala vlastní stanovisko. To by bylo zajímavé znát.

Str. 39 shora: o jaký právní úkon by šlo, když to nebude směnka vlastní?

Str. 57 zajímalo by mne, jakou starší literaturu má autorka na mysli, když z ní uvádí, že uvedením alternativní doložky na doručitele se jednalo o platnou směnku.

Pokud jde o formální stránku posuzované práce, pak lze konstatovat, že i ta je téměř bez chyb, odhlédnu-li od některých drobných, např. místo mohou – můžou (29, 43). To však jen pro pořádek a bez výtky.

Na základě výše řečeného jednoznačně vyplývá, že jde o práci zdařilou, která splňuje všechny předpoklady proto, aby mohla být uznána za práci rigorózní

Praha, leden 2008

Zahradníčková
oponent ↵